

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4094/2019
11.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП „Београд“, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Јелић, адвокат из ..., ради иселења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8091/18 од 30.01.2019. године, у седници већа одржаној 11.02.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8091/18 од 30.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 22542/15 од 09.05.2018. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да се са свим лицима и стварима исели из стана број .. у ...улици бр. .. у ... и да га испражњен од лица и ствари преда тужиоцу на слободно коришћење и располагање, као неоснован. Другим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 160.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8091/18 од 30.01.2019. године, првим ставом изреке, преиначена је првостепена пресуда, тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да се са свим лицима и стварима исели из стана бр. .. у ... улици бр. .. у ... и да стан испражњен од лица и ствари преда тужиоцу на слободно коришћење и располагање. Другим ставом изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка из става другог изреке првостепене пресуде, тако што је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка. Трећим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другостепеном поступку, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП, у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 87/18), па је нашао да је ревизија дозвољена и неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Наводима ревидента који се односе на заступање тужиоца у овој парници, заправо се указује на битну повреду одредаба парничног поступка изу члана 374. став 2. тачка 9. ЗПП, која није била предмет оцене овог суда, јер се ради о повредама које се не могу сматрати ревизијским разлогом у смислу одредбе члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, уговором о размени станова закљученим између тужиоца и Града Београда дана 30.06.1998. године и анексом истог уговора од 04.08.1998. године, на тужиоца је између осталог, пренето право коришћења и на стану у улици ... бр. .. у Записником о примопредаји стана од 18.02.2003. године, тужилац је предао туженом стан бр. .. у ... улици бр. .. на привремено коришћење од годину дана, предајом кључева од спорног стана, уз обавезу туженог да у року од три дана преда тужиоцу део бараке коју користи у улици ..., испражњен од лица и ствари, а која је решењем надлежног органа одређена за рушење. Тужени са породицом користи наведени стан почев од извршене примопредаје дана 18.02.2003. године. Тужилац је дописом од 09.03.2004. године од туженог захтевао предају стана, а по протеклу рока од годину дана на који је туженом дат стан на привремено коришћење, почев од дана предаје (18.02.2003. године). Правноснажним решењем Првог основног суда у Београду Р1 570/10 од 16.05.2011. године, одбијен је предлог туженог за доношење решења које замењује уговор о закупу предметног стана.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да тужилац није активно легитимисан у овој парници, јер је уговором о размени непокретности и анексом уговора, Град Београд на тужиоца пренео само право коришћења на спорном стану, а не и право својине, због чега је тужбени захтев применом одредбе члана 37. Закона о основама својинскоправних односа, одбио као неоснован.

Другостепени суд је усвојио тужбени захтев за иселење тужиоца из спорног стана, уз закључак да је тужилац активно легитимисан у овој правној ствари према свим лицима која стан користе без правног основа јер је уговором о размени станова од 30.06.1998. године имао пуноважан правни основ за давање предметног стана на коришћење, па му по том основу припада и право да тражи иселење из стана лица које стан користи без правног основа.

Одредбом члана 81. Закона о основама својинскоправних односа прописано је да се независно од спора за сметање државине (члан 77.) може тражити судска заштита државине по основу права на државину.

По налажењу Врховног касационог суда, другостепени суд је правилном применом материјалног права обавезао туженог да се из предметне непокретности коју користи без правог основа исели и преда је у државину тужиоцу. Наиме, активна легитимација тужиоца произилази из уговора о размени станова из 1998. године и анекса истог, закљученог између тужиоца и Града Београда, којим је тужиоцу од

стране Града Београда дато право коришћења на предметном стану. Код наведеног, тужилац, као квалификовани држалац има има јачи правни основ на државину у односу на туженог коме је спорна непокретност дата на привремено коришћење и који је у државини спорног стана без правног основа, јер је по истеку године дана од дана када му је наведени стан дат на привремено коришћење био у обавези да се из истог исели. Стога је, тужилац у овом случају овлашћен да захтева иселење и предају спорног стана од туженог као лица које непокретност користи без правног основа, како је то правилно закључио другостепени суд, а наводи ревидента о погрешној примени материјалног права су оцењени као неосновани.

Код утврђеног да је правноснажним решењем Првог основног суда у Београду Р1 570/10 од 16.05.2011. године, предлог туженог за доношење решења које замењује уговор о закупу предметног стана одбијен, неосновани су ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права, указивањем да одлука о захтеву туженог за закључење уговора о закупу стана упућеног тужиоцу и Граду Београду, представља претходно правно питање о којем другостепени суд није одлучио.

Суд је ценио и остале наводе ревизије, па је нашао да су неосновани, јер је другостепени суд у побијаној одлуци дао јасне, потпуне и правилне разлоге из којих произилази неоснованост ревизијских разлога, а које овај суд у свему прихвата.

Из напред наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**